

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatala

rományszám: T/4662/24
Érkezett: 2011. OKT 24.

Módosító javaslat

Dr. Kövér László

az Országgyűlés Elnöke részére

Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

A Hárszabály 94. § (1) bekezdése alapján az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló, T/4662. számú törvényjavaslathoz az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 65. §-a az alábbiak szerint módosul:

„65. § (1) A Jöt. 52. § (1) bekezdése a következő *h*) ponttal egészül ki:

[Az adó mértéke – figyelemmel a (3)–(4) bekezdés rendelkezéseire is –:]

„*h*) a 3811 vámtarifaszám alatti termékek közül az ólmozatlan benzín adalékanyagára, hígítóanyagára az *a*) pont szerinti adómérték, az üzemanyag célú gázolaj adalékanyagára, hígítóanyagára a *d*) pont szerinti adómérték, egyébként 0 Ft/ezer liter.”

(2) A Jöt. 52. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke az 50. § szerinti, de az (1) bekezdésben nem említett ásványolajra

a) bioüzemanyag esetében az üzemanyagkénti felhasználásnak megfelelően az (1) bekezdés a), d), f) vagy g) pont szerinti ásványolajok közül a hozzá legközelebb álló ásványolajra meghatározott adómérték, illetve a 2207 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék bioüzemanyag esetében a 64. § (2) bekezdés szerinti adómérték,

b) benzín, illetve gázolaj adalékakénti, hígítóanyagakénti beszerzés, importálás, kínálás, értékesítés vagy felhasználás esetén az (1) bekezdés a), illetve d) pont szerinti adómérték,

c) az a)-c) pont alá nem eső ásványolaj esetében – az üzemanyagkénti vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti előállításnak, beszerzésnek, importálásnak, kínálásnak, értékesítésnek vagy felhasználásnak megfelelően – az (1) bekezdés a)-d) vagy f), g) pont szerinti ásványolajok közül a hozzá legközelebb álló ásványolajra meghatározott adómérték, figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezésére is.””

[(2)] (3) A Jöt. 52. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (2) bekezdés *b*) pontja szerinti adómérték a csoportmentességi rendelet 25. cikke alapján környezeti adók csökkentése formájában nyújtott támogatásnak minősül.”

INDOKOLÁS

A módosító javaslat eltörli az agroüzemanyagok (bioüzemanyagok) adókedvezményét. Ezt az alábbiak miatt célszerű megtenni:

Az agroüzemanyagok előállítását elsősorban az éghajlatvédelmi kötelezettségeinkkel indokolják. A hazai körülmények között egy tonna széndioxid-kibocsátás megtakarítása agroüzemanyag használata révén legalább 300 euróba kerül. Ezzel szemben az emisszió-kereskedelemben értékesíthető széndioxid ára jelenleg mintegy 12 euró. Tehát 300 euró ráfordítással 12 eurót kaphatunk!

Az Európai Unió, az OECD, valamint hazai kutatók tanulmányaiból is jól ismert, hogy a gépjármű-közlekedés nem fizeti meg az általa okozott költségeket. Így a motorizáció további támogatása ellentétes a szennyező fizet elvvel és a piacgazdaság elveivel. Az agroüzemanyagoknak nyújtott eddigi és tervezett adókedvezmények és közvetlen támogatások ezzel szemben évente több tízmilliárd forint támogatást jelentenének a motorizációnak.

Az üzemanyagok adója jelenleg nagyjából a közlekedéshez szükséges infrastruktúra építésének, fenntartásának és üzemeltetésének a költségeit fedezi. Indokolatlan és igazságtalan lenne, ha ezekhez a költségekhez kevésbé járulnának hozzá mindazok, akik agroüzemanyagot tankolnak a kocsijukba.

Ezen támogatások miatt csökkennek az államháztartás bevételei, aminek következtében más területeken kell megszorításokat alkalmazni, illetve az adóterheket növelni. Ez önmagában még nem lenne baj, ha ezek a támogatások valóban a környezet védelmét szolgálnák, azonban korántsem ez a helyzet.

Az agroüzemanyagok előállításának magas az energiaigénye, különösen a magyarországi természeti feltételek mellett. Sok esetben a bevitt fosszilis energia mennyisége közel azonos, sőt, néha több mint amennyit végső soron az adott agroüzemanyagból nyerünk. Tehát alig vagy semmivel nem járul hozzá a fosszilis energiafogyasztás csökkentéséhez. Ez alól csak az ún. II. generációs etanol lehetne kivétel, amelynek kifejlesztése igen vontatottan halad.

Az agroüzemanyagokat csak intenzív mezőgazdasági termeléssel „kifizetődő” előállítani, ami jelentős környezetszennyezéshez, természetromboláshoz vezet, újabb monokultúrák kialakulását idézi elő. (Egyebek mellett az előállításuk során igen nagy mennyiségű szennyvíz és más szennyezőanyag keletkezik.)

A biomasszából előállított üzemanyagok ugyanazokért a forrásokért – termőföld, műtrágya stb. – versenyeznek, mint az élelmiszer-termelés, építőanyagipar és egyéb iparágak. Ez azt jelenti, hogy az agroüzemanyagok szélesebb körű termesztése esetén az élelmiszerárak nagy mértékű emelkedésével lehet számolni. Ezt már most láthatjuk egyes országokban. (Figyelmeztető jel az idei rossz kukoricatermés, ami szintén az élelmiszerárak érezhető emelkedéséhez vezet. Mivel a kukorica az agroüzemanyagoknak is egyik alapanyaga, semmiképpen sem szabad az egyébként is szűk kínálatot tovább csökkenteni azzal, hogy a megtermelt kukorica egy részét agroüzemanyagok előállítására fordítjuk.)

Az agroüzemanyagok iránt mesterségesen gerjesztett kereslet a fejlődő országokban már eddig is súlyos természetpusztításhoz vezetett. (Például a pálmaolaj termelése érdekében semmisítik meg Indonéziában az őserdőket, és helyükön monokultúrákat hoznak létre. A környezettudatosnak tekintett Svédország pedig agroüzemanyag-igényét a fejlődő országokból – elsősorban Brazíliából – elégíti ki...) A biodiverzitás csökkenésén túlmenően ez az éghajlatváltozást is felerősíti.

Az agroüzemanyagok előállítása fajlagosan alacsony élőlomb-igényű, így a vidékiek foglalkoztatásának további csökkentése irányába hat. Az agroüzemanyagok előállítása fajlagosan alacsony élőlomb-igényű, így nem javítja a vidékiek foglalkoztatását. (Például a kabai cukorgyár– a cukorrépa-termelők és az üzem

együtt – jóval több munkaerőt igényelt, mint miután agroüzemanyagokat előállítására állítják át.) Ugyanakkor a nagy gyárak nyersanyagellátása igencsak szállításigényes.

Az agroüzemanyagok esetében az egy hektárra jutó termelési érték alacsonyabb, mint az egyéb mezőgazdasági termékek esetén. (Különösen igaz ez a repcére, amelynél legfeljebb fele akkora termésátlagot tudunk elérni, mint az északabbra fekvő országok.)

Még abban az esetben is, ha az agroüzemanyagoknak lennének környezetvédelmi előnyei, a gépjárművek által okozott szennyezést sokkal gazdaságosabban, hatékonyabban lehet csökkenteni a környezetkímélőbb közlekedési módoknak nyújtott támogatással, valamint a külső költségek beépítésével az árakba.

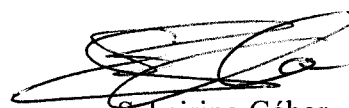
A fenti problémák ellenére nem vethető el teljes mértékben az agroüzemanyagok előállítása. Azonban csak a kisebb üzemekben, decentralizáltan, elsősorban a helyi hulladékok és az alkalmankénti túltermelés feldolgozását, valamint a térségben történő felhasználását tartjuk megfelelő körülmények esetén elfogadhatónak. A nagy szállítási távolságokat, a nagy üzemméretből adódó feszítő nyersanyagellátási kötelezettségeket, valamint az exportot nemzetgazdasági és környezeti szempontból egyaránt megalapozatlannak tartjuk. Mindenekelőtt pedig megfelelő szakmai elemzésekkel kell alátámasztani a döntéseket.

A módosítás elfogadása 2012-ben mintegy 10 milliárd forint államháztartási megtakarítással jár, hosszabb távon a megtakarítás ennél jóval magasabb lehet. A módosítás elfogadása ez utóbbi ok miatt különösen fontos, hiszen amennyiben ez nem történik meg, és az agroüzemanyagok használatát tovább ösztönözzük, akkor a bevételkiesés, illetve a károk gyorsan növekedhetnek, amit egyre nehezebb lesz majd korlátok között tartani.

Budapest, 2011. október 24.

Vágó Gábor
LMP

Scheiring Gábor
LMP